

Вишгород

Читайте у номері:

- Ремонт чи капремонт? — стор. 2
- З чим ідемо в зиму — стор. 2
- Телепрограма, оголошення — стор. 3-6
- Вишгород на Дунаї — стор. 7
- Там, за Антлантичною водою — стор. 7

Газета Вишгородської міської ради

Виходить з 4 листопада 1995 року

Субота, 19 серпня 2006 року, № 33 (560)

ВІТАЄМО

— усіх християн із святом Преображення Господнього,
— усіх аматорів і професіоналів, які підсолоджують наш раціон, — з Днем пасічника;
— поборників прав людини
— з Міжнародним днем пам'яті жертв работоргівлі та її ліквідації;
— усіх українських громадян — із Днем Державного прапора України та з національним святом — Днем незалежності України!

Зичимо справжньої національної гідності, любові до своєї, рідної, і поваги до інших культур, процвітання Української держави і заможного, щасливого, осяяного теплом і любов'ю духовно багатого життя вам і вашим родинам.

Міська рада, міськвиконком, редакція газети "Вишгород"

СВЯТО НЕЗАЛЕЖНОСТІ

що, де, коли:
22 і 24 серпня з 12 до 16 години, на виставці "Розвиток гончарства на Київщині" (вул. Межигірського Спаса 11/13, тел. 25-315) вперше у Вишгороді майстри-гончарі;
23 серпня о 17.30 на площі перед адмінбудинком розпочнуться урочистості з нагоди 15 річниці незалежності України. В програмі: народження кращих працівників району; виступи професійних та аматорських колективів Вишгородщини та України; святкова дискотека; феєрверк;
24-26 серпня на стадіоні "Енергетик" відбудуться матчі Кубку району з футболу,
25-26 серпня на Київському морі — вітрильна регата "Незалежність-2006".

ЗУСТРІЧ З ВЕТЕРАНАМИ

11 серпня міська рада ветеранів запросила на своє засідання вишгородського мера. "Ми голосували за Вас і будемо підтримувати всі Ваші починання — запевнили Віктора Решетняка учасники засідання. — Нас дуже зацікавила Концепція розвитку міста Вишгорода, маємо багато доповнень і пропозицій". У відвертій розмові небадужі вишгородчани торкнулися стану міського комунального господарства, благоустрою міста, облаштування зони відпочинку. Зокрема, міську раду ветеранів дуже турбує розташування комп'ютерних клубів, розважальних, торговельних закладів у житлових будинках — для старшого покоління це неприпустимо. Дуже важливим вважають ветерани ритуальне поховання учасників бойових дій, створення меморіалів та підтримання у належному стані могил визволителів міста. Вкрай необхідно, на думку учасників засідання, відкрити аптеку для ветеранів і аптечний кіоск біля автобусної зупинки "Чайка", а також зробити ціни на ліки прийнятними. А ще — для міської ради ветеранів потрібне приміщення і фінансова підтримка.

Міський голова уважно вислухав усі претензії, заяви і пропозиції, які будуть обов'язково враховані у планах і діях міської влади.
Тетяна ДЕГТЯР,
секретар ради ветеранів

ОКЕАНИ в нашому місті

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ "ПІДПРИЄМСТВА" ПЛАСТИК КАРТА" за підтримки Вишгородського міського голови

Віктор РЕШЕТНЯК: "ОКЕАН ЕЛЬЗИ у Вишгороді — це розвиток і поширення української культури в нашому місті."

Дякуємо, *Океани*, що наші минулі вихідні стали не такими звичайними, і це тому, що до нас приїхали ви. Дякуємо, *Пластик Карта*, що ви поділилися своїм святом і з нами, жителями Вишгорода, і подарували нам *Океанів*!
Дякуємо, Вікторе Санічу, за Вашим сприянням ми відчули музику *океанів* милозвучною українською. Свято почалося ще того дня, коли у місті то тут, то там з'явилися афіші із фотографією гурту, концерти якого я не пропускала раніше жодного разу. "Океан Ельзи" — в нашому місті?! Не можу повірити!
Впереддень концерту зранечку вже почали будувати сцену. Чому так рано, може, я переплутала дату? Іще раз вкотре підхожу до афіші. Та ні, не переплутала, завтра. О восьмій вечора. Треба буде прийти завчасно, щоб зайняти найкраще місце.

Ранок концертного дня розбудив ряним дощем, який ніби спеціально вичікував кілька днів, щоб піти саме сьогодні. Це несправедливо! Ближче до вечора наші страждання таки побачили, і відгуком на сльозні прохання дощ припинився і навіть несміливо визирнуло сонце. От вона, погода концертного дня, святкова погода, бо сьогодні велике свято — концерт *Океанів* у нашому місті!
О сьомій на *квадрат* вже почали сходитися найавторитетніші фани гурту. Вони просто не уявляють, як можна стояти ні в перших рядах — щоб не втрачати репуації, мусиш жертвувати годиною-другою свого часу (до речі, деякі чекали вже з третьої дня). О восьмій людей стало вдвічі більше, і кількість невпинно збільшувалася. Я навіть не знала, що у нас так багато цікавої молоді.
Далі на стор. 8

РОЗПОРЯДЖЕННЯ №10 від 17 серпня 2006р.

Про скликання четвертого пленарного засідання I сесії Вишгородської міської ради V скликання. Керуючись п. 9 ст. 46 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" скликати **четверте пленарне засідання I сесії** Вишгородської міської ради V скликання **2 вересня 2006 року о 10.00 годині** у великому залі засідань адмінбудинку за адресою: м. Вишгород, пл. Шевченка, 1, з наступним порядком денним:
1. Земельні питання; 2. Про утворення постійних комісій Вишгородської міської ради V скликання; 3. Про затвердження особового складу постійних комісій Вишгородської міської ради V скликання; 4. Про утворення виконавчого комітету, затвердження персонального складу Вишгородської міської ради V скликання; 5. Про затвердження Регламенту Вишгородської міської ради V скликання.

Міський голова
В. РЕШЕТНЯК

КЕРІВНИКИ РАЙОНУ

17 серпня на черговому засіданні сесії районної ради 5 скликання із 87 присутніх у повторному голосуванні взяли участь 76 депутатів. За Р.Єрему проголосувало 59, за О.Тарасенка — 2, не підтримало жодного кандидата — 11 депутатів, 2 бюлетені визнано недійсними. Таким чином, головою Вишгородської районної ради обрано **Ростислава Єрему**. Депутати районної ради ухвалили зміни до регламенту, згідно з якими, для ефективної роботи, вводиться іще одна посада заступника голови райради. За результатами голосування заступниками голови райради обрано **Олександра Носалю** та **Олексія Тарасенка** (за яких проголосували 62 депутати).

Охайно і в свята, і в будні

Порівняно з першим засіданням на **оперативній нараді** у міського голови **15 серпня** розглядалося набагато більше питань. Виконавчі органи міськради і комунальники заглиблюються у проблеми і господарські справи Вишгорода і роблять усе для їх розв'язання.

За підготовку чергового засідання I сесії міськради відповідає секретар ради Юрій Ткалич.

Директор КПЖ і КГ Андрій Ведмідь і директор ДП "Чисте місто" Ігор Свистун відповідають за освітлення, відлов бродячих тварин, озеленення, ілюмінацію, святкове оформлення Вишгорода до Дня незалежності (термін виконання — 22 серпня 2006 р.).

Тривають ремонт доріг (до 24 серпня центр і Набережна, 4м Шолуденка і Київської, мають бути відремонтовані), і зустрічі з приватними підприємцями і гаражними кооперативами (відповідальний Дмитро Новицький).

Дошкільні та позашкільні навчальні заклади готуються до нового навчального року (відповідальний — начальник міського відділу освіти Віталій Кутаф'єв).

— Місто має бути охайним не тільки у свята, — наголосив міський голова Віктор Решетняк, — і без допомоги мешканців міста в облаштуванні дворів, територій навкруги приватних підприємств не обійтися. Якщо кожен виїде в свій вільний час на толоку, чи, якщо хочете, на суботник, то за кілька годин місто заграє веселою.

Андрій Ведмідь та Ігор Свистун інформували міського голову про підготовку до зими: ремонт дахів на Симоненка, 1-а, Київській, 9, Набережній, 4-а (за власною ініціативою, мешканці частково оплачують роботу), найняли висотників для гідроізоляції швів у будинках.

Відповідно до розпорядження Вишгородського міського голови від 14.08.2006 р. № 144, створено **організаційний комітет із святкування Дня міста** у 2006 році (**остання неділя вересня**). Перше засідання оргкомітету відбулося **16 серпня**. Серед пропозицій: конкурс на краще оформлення клумб, виставки, естафети,

НА ФОТО: депутати міської ради братимуть найактивнішу участь у заходах до Дня міста

спортивні змагання, показові виступи творчих колективів і спортсменів, конкурси, танці для старших і дискотека для молоді. **Зі своїми зауваженнями та заявками на участь звертайтеся до секретаря міської ради Юрія Ткалича за тел: 22 - 037.**

На черговому засіданні **виконавчого комітету** Вишгородської міськради **17 серпня** розглядали: житлові питання, встановлення і зняття опіки над малолітніми та направлення їх у

прийомну сім'ю, надання дозволів на будівництво, газифікацію, отримання кредиту під заставу, проведення проектно-вишуквальних робіт, надання дозволів на розміщення зовнішньої реклами і перепрофілювання приміщень, оренду земельних ділянок та нежитлових приміщень, оформлення права власності на квартири в новозбудованих будинках, фінансові питання тощо.

Влас. інф.

Фото Катерини МАЗУР-ФЕДОРЧУК

Вишгород на Дуні

Неподалік угорської столиці, у 40 км північніше Будапешта, на правому березі Дунаю розташувалося затишне і мальовниче містечко Вишеград. Ця місцевість з XI ст. належала королівському дому Угорщини.

Вишеград відіграв роль приміської мисливської резиденції і був місцем перебування королівської родини в період зовнішньої загрози, що доходила до стін столиці. З 1343 року у Вишеграді зберігають коронаційну корону угорських королів — священну реліквію нації (так звану корону Святого Іштвана).

Топографічно Вишеградський замок повністю відповідає своїй назві, оскільки знаходиться на підвищенні, з якого відкривається вся навколишня округа.

Тобто, це дійсно високе місто, високі укріплення.

Звідки в угорській мові з'явилося таке, чисто слов'янське, сполучення слів? Збереження протягом віків слов'янського топоніма виглядає особливо незвично в Угорщині, де традиційно з великою увагою ставилися до утвердження всього угорського, у тому числі і в географічних назвах. Угорською Вишеград звучав би як "могошвар" ("magas var") або "феллегар" ("fellegar"). Можна припустити, що саме наш Вишгород і став історичним прототипом угорського Вишеграда. Схоже природно-географічне розташування обох міст, виконання функцій князівської/королівської резиденції біля столиці, а також ідентичність назв Вишгорода та Вишеграда дають підстави провести певні паралелі.

Такі паралелі, як свідчать історичні джерела, слід виводити від часів Ярослава Мудрого та безпосередньо пов'язати їх з діяльністю однієї з його доньок — Анастасії.

Початок XI ст. був дуже непростим часом для молодого угорського держави. Угорські королі, щоб протистояти німецькій експансії та територіальним претензіям германських імператорів, змушені були заручитись підтримкою одного з наймогутніших європейських

монархів — Великого князя київського. Майбутній король Андрій просить у 1034 р. придуку у Ярослава. Загалом він пробув під захистом Великого князя київського дванадцять років, аж до 1046 р., коли угорська аристократія покликala Андрія на престол. Ярослав Мудрий віддає за угорського короля свою доньку. Можна тільки уявити, як могло вплинути довготривале перебування на Русі на світогляд короля Андрія. Не виключено, що протягом цих 12 років він навчився розмовляти давньоруською мовою, а також, що він не раз бував у Вишгороді, улюбленій резиденції Ярослава.

В 1046 році Андрій разом з дружиною Анастасією повертається в Угорщину. Про тісні відносини Угорщини та Київської Русі в цей період свідчить найбільша кількість угорських монетних кладів з динараріями Андрія I, знайдених на території України. Анастасія перехрещується за латинським обрядом та отримує ім'я Агмунда.

Разом з княжною до Угорщини перебралось багато знатних русичів. Андрій наділив їх землею в районі Тігані, Зебегена та Вишеграда. Так в околиці Вишеграда виникли руські села, одне з них — Оросфолво (Оросі) існує до сьогодні. Під час правління Андрія I та Ана-

стасії при угорському дворі русичі посіли високі посади, переважала давньоруська мова над угорською та православний обряд над латинським. У Вишеграді Анастасія заснувала православний монастир і періодично проживала там.

Оскільки топонім "Вишеград" зафіксовано документами починаючи з XI століття, можна припустити, що ця місцевість Андрію, Анастасії та русичам нагадувала Вишгород, що під Києвом, і вони стали називати її Вишгород, але, пройшовши через століття та особливості угорської мови, назва трансформувалась у "Вишеград".

Вишгородський історико-культурний заповідник щороку проводить конференцію до Дня пам'яті Ярослава Мудрого, який помер у Вишгороді 1054 року. На конференцію приїздять нау-

ковці України. В 2005 році в травні на конференцію на запрошення заповідника до Вишгорода приїхав гість з Угорщини — директор Вишеградського заповідника Сьоке Матяш, виступив на конференції з доповіддю. З допомогою працівника МЗС Івана Довганіча доповідь була перекладена на українську мову. Сьоке Матяш запропонував об'єднати культурними зв'язками обидва історичних міста — Вишгород та Вишеград.

Адміністрація Вишеграда в Угорщині згодна вважати два міста містами-побратимами.

Вже минув рік, але Вишгородська адміністрація не реагує. Будемо єднатись?

Ірина ПИРОЖЕНКО,
директор Вишгородського історико-культурного заповідника

ТАМ, ЗА АТЛАНТИЧНОЮ ВОДОЮ

«Нація і держава»

З висоти 10 тис. метрів: під крилом Атлантики

Нещодавно в Сполучених Штатах Америки побував у творчому відрядженні журналіст Микола Сергійчук, перший редактор газети "Вишгород", а зараз заступник головного редактора часопису "Нація і держава". Своїми враженнями від перебування в цій країні він ділиться з нашими читачами.

Срібнокрилий Boeing-767, вирвавшись з об'ємів літнього неба, різко пішов на зниження. Минуло ще кілька хвилин, перш ніж сталевий птах своїм шасі доторкнувся "бетонки" посадкової смуги нью-йоркського летовища імені Кеннеді — більш як 9,5-годинний переліт за маршрутом Київ-Нью-Йорк завдовжки в 7541 кілометрів успішно завершився. А ще за лічені хвилини автор цих рядків уперше в своєму житті ступив на американську землю.

Відверто кажучи, для себе "відкривати Америку" я розпочав ще в польоті, коли літак американської авіакомпанії Delta, прийнявши на свій борт пасажирів, вилетів із бориспільського аеропорту.

Пролітаючи над Прибалтикою, Західною Європою, Великою Британією, далі — над Атлантичним океаном повз Ісландію, Гренландію й над Канадою, уважно стежив за рядками, що висвітлювалися на інформаційному моніторі. Відразу ж зауважив для себе, що міри в США обчислюються в де-що іншому виразі: відстань і швидкість — у милях, висота — футах, температура — фаренгейтах тощо.

...Після проходження митного контролю того дня на нас чекав ще один короткий переліт до Пітсбурга, а звідти автомобілем разом з подружжям Довбенків ми вирушили до домівки цієї гостинної родини українського походження в містечко Гібсонія.

Перші враження від побаченого — тут мало що відрізняється від української землі: такі ж мальовничі краєвиди, чудові ландшафти, багато зелені. Хіба що стан шляхів набагато кращий, ніж у нас, та ґрунти помітно поступаються перед нашими чорноземами — якісь коричнево-червоного відтінку. Та ще до реальності повертають написи дорожніх показників англійською мовою.

За розмовами невдовзі дісталися Гібсонії. Авто промчало ще кілька кілометрів центральною вулицею і несподівано завершило у затишній гайок.

— Ось тут ми і живемо, — весело сказала пані Катерина, коли автомобіль зупинився на облаштованому подвір'ї. Заходьте до будинку.

Дякуючи за запрошення, ми рушили до двоповерхової будівлі.

У їхнім серці — Україна

Садиба Довбенків займає площу близько 0,25 гектара. На клумбах, багато чорнобривців, палажко-

тять багряні жоржини. В оселі панує справжній український дух. Сім'я має добротну бібліотеку, в якій зібрано чимало книг відомих авторів — Миколи Костомарова, Тараса Шевченка, Івана Франка, інших видатних українців, сучасних авторів.

З розмови довідався, що доля звела їх у повоєнні роки в Німеччині. Ростислав був вивезений туди на примусові роботи шістнадцятирічним юнаком з Кременця, Катерина (дівоче прізвище Решетник, уродженка Полтавщини) — змушена була виїхати разом з батьками, щоб уникнути більшовицького переслідування. Побравшись, молоде подружжя вирушило до американського континенту. Три місяці тривала їхня нелегка "одісея", поки не дісталися берегів США. "Кинули якор" у Пенсільванії. Відтоді незмінно мешкають тут.

Ростислав упродовж 40 років пропрацював на хімічному підприємстві. Пройшов шлях від рядового робітника до директора підрозділу компанії Пі-Пі-Джі. Дванадцять років тому вийшов на пенсію.

Катерина тридцять літ присвятила праці на слов'янському відділі філологічного факультету Пітсбурзького університету, де допомагає студентам освоювати українську мову. До речі, нині в її групі навчаються не тільки українці за походженням, а й американські юнаки і дівчата. Є навіть одна китаянка.

— Хоча ми на сьогодні є громадянами США, — каже пані Катерина, — але, повірте, серцем і душею ми завжди живемо Україною. З хвилюванням і занепокоєнням знайомимось з останніми новинами із рідної землі, переживаємо, уважно стежимо за усім, що там відбувається. Відверто

кажучи, тяжко довідуватися про політичну нестабільність і економічну скруту, що охопили державу.

Зі свого боку, у Пенсільванії ми чимало робимо для згуртування українців, які тут мешкають, дбаємо, щоб вони не забували рідної мови (цьому приділяємо повсякденну увагу), поширюємо її серед молодого покоління українців, за найменшої можливості беремо участь у різних масових заходах, не стоїмо осторонь благодійницьких заходів і акцій. Одне слово, хоча б у такий спосіб намагаємось бути корисними рідній Україні.

На підтвердження цього Катерина Довбенко вже наступного дня влаштувала в своїй домівці вечірку, на яку запросила представників "третьої" і "четвертої" хвилі української еміграції в Америці, співробітників Пітсбурзького університету з України, які працюють тут за контрактом.

З ними зустрівся професор Київського національного універ-

ситету імені Тараса Шевченка, доктор історичних наук Володимир Сергійчук. Відбулася невимущена розмова. Йшлося про відомі історичні постаті, зокрема про сподвижницьке життя видатного державника Симона Петлюри, українських героїв, славне минуле нації, борців за свободу, особливості політичної ситуації в Україні, політичну еміграцію...

Між тим, десятирічна донька Володимира Чумаченка Ксеня сіла за піаніно і на прохання пані Катерини награла кілька мелодій українських народних пісень. А коли кімнатою попливли перші акорди полонезу Огінського, — запанувала тиша. Гадаю, не лише я, а й усі присутні тієї миті полинули подумки до рідної землі. І враз постали перед очима золоті кутоли храмів на пагорбах Києва, розкішні жита, тіністі діброви, водна гладь Дніпра — Славутича...

Микола СЕРГІЙЧУК
Фото автора
Далі буде

Катерина і Ростислав ДОВБЕНКИ

ОКЕАНИ в нашому місті

ФОТО К. МАЗУР-ФЕДОРЧУК

(Початок на стор. 1)

Вони приїхали десь близько дев'ятої. Дочекалися! Очам своїм не вірю! Таке може тільки приснитися — *Океани* в нашому місті!

На сцену вийшов міський голова Віктор РЕШЕТНЯК, він привітав *Пластикарту* зі святом, подякував, що вони зробили такий подарунок для міста — вечір гарної української музики. Привітав гурт "Океан Ельзи" у Вишгороді, відзначив цей концерт як *розвиток і поширення української культури в нашому місті*.

І ось довгоочікувані акорди — такі знайомі і любимі пісні. Не щодня маєш нагоду поспівати в унісон з улюбленими зірками, та ще й на знайомому *квadratі*. Пісні з різних альбомів групи співалися Вишгородом у той вечір.

Небо не витримало моїх сантиментів і розплакалося. Але це не налякало, а лише додало якоїсь незвичності і незабутності цій події.

Ти стоїш в центрі рідного міста, під дощем і співаєш разом із Славком його пісні, які зараз є трошки і твоїми піснями. Якщо мене б попросили пригадати мітні частя мого життя — ця подія безсумнівно була б у переліку!

Хвилька ОКЕАНСЬКА

Калейдоскоп У КОЖНОГО СВОЯ ДОРОГА ДО ХРАМУ

Вишгород

В житті кожної людини, кожної нації є своя особиста "дорога до храму", дорога, що веде душу до пошуків Бога, до вічних істин і віри в майбутнє. Людина, яка зазнала поневірянь цього світу, втрат і страждань, завжди шукає, свідомо чи несвідомо, надійного прихистку.

Генетична пам'ять народу зберігає безліч моментів, пов'язаних із силою й впливом храму на життя кожної громади і спільноти протягом багатьох віків християнської історії України-Руси. Люди в містах і селах не бачили свого життя без храму: у часи розрухи і страждань, коли іноді єдиним спасінням були стіни церкви, за якими в молитвах і сльозах чекали милості Божої, чи під час радісних подій з урочистостями.

Зараз ми можемо дуже часто почути від людей: "у мене Бог в душі". Чи це те саме, що мав на увазі апостол Павло, звертаючись у Святому Письмі до віруючих: "Чи не знаєте ви, що ви Божий храм і Дух Божий у вас пробуває?" (1 Кор. 3:16). Так, може, достатньо людині зберігати ці надійні стосунки в своєму серці, не афішуючи їх?

Мабуть, ні, тому що Господь, що перебуваючи на землі, "навчав і казав їм: Хіба не написано: Дім Мій буде домом молитви в народів усіх..." (Мар.11:17) Тож нехай Бог живе в кожному серці, але *наскільки більш славетно, коли такі люди будуть разом, матимуть місце, дім, де величється ім'я Боже, де читається слово Боже, де лунає хвала і молитва, де плануються і здійснюються діла милосердя і благочинності. Це мета для кожного християнина, де би він не жив.*

На ФОТО: біля новобудованої Церкви Бога Живого сім'я пастора Озеруги

Віруючий прагне долучитися до тих, хто має спільне бачення і розуміння Бога, щоб здійснити те, заради чого Господь і покликав його бути віруючим. Та самотужки ніхто не може зробити багато добрих і серйозних справ. Ми не супергерої, ми всі — звичайні люди, і хто, як не Господь, знає це. Ще дві тисячі років назад Він Сам гуртував навколо Себе прихильників і надихав їх творити добро і проголошувати істину, Він посилав їх по містах і селах звільняти людей від зла, й завжди це були не одинаки.

Саме зараз ми стоїмо на порозі відкриття церковного приміщення для релігійної громади християн віри євангельської, яка вже протягом багатьох років є частиною соціуму міста Вишгорода. І це не тільки територіальне чи географічне сусідство, це тривала взаємодія людей у найрізноманітніших питаннях.

Через недільну школу за більше ніж 10 років пройшли сотні дітей, яким прищеплювались найвищі чесноти християнської моралі. Виховання і оздоровлення дітей міста здійснювалося і в таборі

"Райдуга", який завжди був гостинно відчинений для всіх влітку. Не було байдужих до щорічного свята "Містечко дитячих мрій" або веселих та гучних юнацько-спортивних заходів мо-лоді нашої церковної громади. Варто згадати про постійну взаємодію з Червоним хрестом і патронат над знедоленими, і про благодійну роботу в Жукині в сиротинці та в Будинку для престарілих.

Урочисте освячення
27 серпня о 10 годині ранку новобудови нашої Церкви на масиві "Берізки" — це можливість для когось знайти Бога, духовну спільноту, свій храм. А тим, хто словом та ділом доклав зусиль у зведенні храму — шана і подяка у наших серцях. №454

Від громади "Церква Бога Живого" Оксана НАЙДИЧ

Навіщо переплачувати, якщо є "Автоплан"??

Вишгород

Літо закінчується, а це значить, що попереду новий довгий робочий сезон і знову потрібно думати, як добиратися на роботу й назад, витратити нерви й здоров'я на громадський транспорт... Стоп. А чи не досить? Кілька років їзди в "маршрутках" забирають із сімейного бюджету стільки грошей, скільки вистачило б на добру чверть нового автомобіля.

Не в останню чергу й з цієї причини, в останні роки все більше наших співвітчизників купують машину. А завдяки економічному зростанню старі авто стрімко втрачають привабливість.

Придбання нового автомобіля найчастіше стає можливим завдяки кредиту, але відсотки надто боляче "кусаються". Та й оформлення кредиту не завжди проходить гладко. От і доводиться шукати інші способи купити машину, що називається, в розстрочку, на виплат. Благо, зараз із пропозицією проблем немає. Зокрема, однією з моделей, що набуває популярності, є придбання товарів у групах.

Уже три десятки років такий спосіб придбання дорогих речей широко розповсюджений в економічно потужних Аргентині й Бразилії, а в останні кілька років він стає все більше популярним у Європі — в Португалії, Польщі, Угорщині. Китай починає добирати смаку групових покупок. А секрет успіху покупок у групах у тому, що система надзвичайно

проста й зрозуміла споживачеві. Ми розповімо про неї на прикладі однієї з найбільш відомих і успішних компаній з адміністрування покупок у групах — "АІСЕ-Україна". Ця компанія 8 років тому запропонувала ринку систему "Автоплан", яка стала вдалою альтернативою як для одержання кредиту, так і для запозичення грошей у знайомих і родичів.

Якщо коротко, то участь в "Автоплані" передбачає придбання групою осіб автомобіля шляхом виплати його вартості невеликими порціями протягом декількох років. Група формується з людей, які не можуть собі дозволити заплатити всю суму одразу, але за рахунок колективних внесків здійснюють таку бажану покупку.

Кількість і порядок внесення грошей у касу учасники обумовлюють на самому початку процесу. Зазвичай встановлюється фіксована сума платежу, який вноситься щомісяця, й цих грошей має вистачити на придбання як мінімум одного автомобіля. Таким чином, щомісяця один з учасників групи одержує автомашина.

При цьому, природно, виникає питання про те, кому саме він дістанеться. Можна навіть сказати, що це чи не головне питання для кожного з учасників групи. Саме тому порядок одержання автомобілів до найдрібніших деталей обумовлюється в договорі, а

гарантом того, що цей порядок буде неухильно дотримуватися, є компанія, що адмініструє групу. Зокрема, "Автоплан" передбачає три базисні підходи для визначення черговості: *бальна система, аукціон і жеребкування*, що якнайкраще доповнюють один одного.

Бальна система передбачає, що за кожен щомісячний або авансовий платіж учасник групи одержує певну кількість балів. Право першим одержати товар має той, хто набрав найбільшу кількість балів у кожному місяці. Той, хто готовий внести одноразово, одержує перевагу в ході аукціону. На жеребкування покладаються рідше й, як правило, як на допоміжний спосіб.

Учасники групи, що одержали автомобіль, продовжують вносити платежі в тому ж порядку й у тому ж обсязі, що й ті, хто його ще не має. Триває так доти, поки автомобілі не одержать усі учасники групи.

Бажання клієнта внести кілька фіксованих платежів відразу або робити кілька внесків на місяць вітається, тому що це не тільки дає переваги учасникові у визначенні черговості, але й наближає строк здійснення покупки всіма учасниками групи.

В цілому, система, як ми переконалися, досить проста й практична. Більше того, основні її принципи давно відомі нам по касах взаємодопомоги й

"покупці вскладчину". Від них покупки в групі вигідно відрізняються тим, що вони ретельно задокументовані й гарантуються компаніями-адміністраторами.

За ті кілька років, які система "Автоплан" демонструє свою успішність, послугами компанії "АІСЕ-Україна" скористалися десятки тисяч клієнтів. Щомісяця завдяки "Автоплану" понад 700 чоловік поповнюють ряди автолюбителів.

Завдяки тому, що темп зростання українського споживчого ринку — один із найвищих у Європі, а в "автомобільному" сегменті він становить понад 25 % у рік, то в компанії "АІСЕ-Україна" є всі підстави дивитися в майбутнє з оптимізмом. Тільки торік через систему покупок у групах у нашій країні було придбано 18 % автомобілів вартістю до 15 тис. доларів. І лідером продаж є саме "АІСЕ-Україна".

У цілому, в Україні ринок придбання товарів у групах почав формуватися всього кілька років тому, але його обсяг уже перевищив 2 млрд. грн. Це означає, що закладено надійний фундамент, а можливості для росту ринку далеко не вичерпані. Те, що, за підрахунками експертів, придбання в групі на 10-15 % дешевше звичайного кредиту, також говорить на користь розвитку цього виду споживчої активності. А вже давно відомо, що переплачувати не потрібно.

Петро СЕРГІЄНКО

Засновник — Вишгородська міська рада

Адреса редакції: 07300, м. Вишгород, пл. Шевченка, 1
Тел/факс: 5-27-25. Електронна адреса: presa@online.com.ua

Головний редактор Марина Кочелісова
Заступник головного редактора Аеліта Князева
Фотокореспондент Катерина Мазур-Федорчук
Комп'ютерна верстка Олександр Житков

Газета виходить щосуботи
Ціна договірна
Свідоцтво про реєстрацію KB № 957
від 20.09.1994 року

Передплатний індекс газети у Каталозі місцевих періодичних видань — 40007

Точка зору редакції не завжди збігається з думкою авторів публікацій. Редакція залишає за собою право скорочувати надані матеріали, які не рецензуються та не повертаються.
Відповідальність за достовірність даних несуть автори публікацій (рекламодавці).
Останній термін надання матеріалів — середа, 13-00.

Деякі фотоматеріали надані ТРК "Ультра"

Надруковано в ТОВ "Видавництво "Магнат" м. Київ, просп. Оболонський, 16-е, кв. 472

Наклад 3200 примірників